

kritieken

Hearne wint Gaudeamus met wervelende 'Katrina Ballads'

Klassiek

Gaudeamus Muziekweek 7 t/m 12 september in Muziekgebouw aan 't IJ, Amsterdam m.m.v. Holland Symfonia en diverse solisten en ensembles. Uitzending/samenvatting via Radio 4 (VPRO): 17/9 vanaf 20.00 uur.

In een week die bol stond van het memoreren van 400-jarige betrekkingen van Nederland met de Oost (de handelspermissie die Japan de Nederlanders in 1609 gaf) en vooral met de West (het ontstaan van New York) kreeg het jaarlijkse Gaudeamus Festival wel een heel nadrukkelijke tik daarvan mee. Niet zozeer door de Japans-Amerikaans-Nederlandse samenstelling van de jury, die zijn werk naar behoren deed, maar wel vanwege de uitkomsten.

Winnaar van de prestigieuze Gaudeamus-prijs (een compositieopdracht ter waarde van 4.500 euro) werd namelijk de jonge New Yorker Ted Hearne voor zijn 'Katrina Ballads' – een wervelend muzikaal commentaar op de nasleep van de watersnoodramp die New Orleans in 2005 trof. Flitsende, spannende muziek, die geen moment stil blijft staan en die bij alle veelheid aan ingrediënten toch een sluitend geheel weet te vormen.

Een eervolle vermelding was er voor de Japanner Toru Nakatani wiens geselecteerde orkestwerk zaterdagavond niet uitvoerbaar bleek binnen de beschikbare repetitietijd. Eerder had hij echter al indruk gemaakt met een tweede geselecteerd werk, waarin zijn fascinatie voor microtonen en *just intonation* letterlijk de boventoon voerde. Beide Gaudeamus-winnaars waren ondanks hun jonge leeftijd – onder de dertig – al bij diverse eerdere belangrijke concoursen in de prijzen gevallen.

Dat gold minder voor de Nederlander Janco Verduin, wiens 'Temps brisé' voor orkest zaterdagavond duidelijk bij het publiek in de smaak viel. Niet alleen de publieksprijs, ook de aanmoedigingsprijs van de jury viel hem ten deel voor zijn verhalende en fantasievolle stijl.

Naast de jaarlijkse Gaudeamus-prijs speelde zich zaterdagavond namelijk nog een tweede wedstrijd af, het door Holland Symfonia sinds jaar en dag in ere gehouden Project Jonge Componisten, waarvoor nog eens

drie prijzen gereed stonden. Vol enthousiasme en zonder *dédain* wierp dit vlijtige orkest zich ook dit jaar onder leiding van dirigent Etienne Siebens op de verse partituren van een jonge, onbevangen generatie. Die kwam met verrassende producten, waarbij inderdaad het keurig driedelige, maar licht bizarre 'Sustained Surprise' van Matthias Kranebitter de kroon spande. Een fantasievolle omwerking van Haydns 94ste symfonie ('Met de paukenslag') waarbij volgens de jury naast de originaliteit de goede instrumentatie opviel.

Hoewel een dag korter dan gebruikelijk, puilde de met twee concoursen opgetuigde week weer uit van de interessante randactiviteiten. Zo was er de presentatie van het in ere herstelde, maar nu ook met computerfaciliteiten voorziene 31-toons orgel van Adriaan Fokker, dat na restauratie nu zijn vaste plaats in de BAM-zaal heeft gevonden en volgend jaar een belangrijke rol in het Festival wil gaan spelen. Het Nieuw En-

Massage met geluidsgolven

semble onder leiding van Celso Antunes kwam met een vakkundig gebrachte, maar wat tamme presentatie van een reeks jonge Braziliaanse componisten.

Muzikale verrassingen waren er gelukkig ook, bijvoorbeeld op de maandagavond, toen het gasterende Tokyo Sinfonietta zich presenteerde met uiterst boeiend werk van het jurylid Akira Nishimura. Ook het licht swingende, fris klinkende 'Fast Movement and Epilogue' – een opdracht van het ensemble aan de Nederlander Joey Roukens – kwam mooi uit de verf.

De grootste overrompeling kwam echter van een Grieks geluidskunstenaar die onder de naam Novi-Sad werkt. In zijn audio-project wordt de luisteraar alzijdig elektronisch gemasseerd met geluidsgolven. Wel zodanig, dat een aantal mensen voortijdig de zaal verliet, maar dit zijn toch de frappante gebeurtenissen waarop je tijdens zo'n bomvolle week min of meer zit te wachten.

Kees Arntzen

